

Line Barfod (EL):

Enhedslisten er imod at lægge sygehusene ind under staten og kan derfor heller ikke stemme for Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse. Så har jeg husket at få sagt det.

Vi går heller ikke ind for regeringens forslag om sygehusregioner; vi kan som andre ikke se andet end, at det bare er en overgangsløsning for, at man i virkeligheden ønsker, at sygehuse skal lægges ind under bestyrelser og beslutningerne flyttes ind bag lukkede døre.

Det er en forberedelse til en køb og salg-model, som man jo også allerede delvis lægger op til i regeringens udspil, hvor kommunerne skal til at betale en del af ydelserne.

Kl. 18.05

Køb og salg-modeller har vi set i andre lande. De fører til, at udgifterne stiger, og de fører ikke til, at vi får hverken et bedre eller billigere sundhedsvæsen. Vi mener absolut ikke, det er den vej, vi skal gå; vi mener, at vi skal have et sundhedsvæsen med fri og lige adgang for alle.

Vi synes, det er dybt bekymrende, at vi nu ser, hvordan flere og flere begynder at kunne komme forrest i køen til behandling, enten fordi de har råd til at betale, eller fordi de er så heldige at være indenfor på arbejdsmarkedet og have en forsikring, der gør, at de kan komme forrest i køen. Vi ønsker altså ikke, at det skal være det, der er afgørende for, hvornår man får behandling, men derimod en faglig vurdering af: Hvem bør først få behandling, når ikke alle kan komme til med det samme? Det bedste vil selvfølgelig være, at vi får et sundhedsvæsen, hvor der ikke er ventetid og alle kommer til med det samme.

Vi mener, at sundhedsvæsenet er et af de allervigtigste velfærdsområder. Derfor bør det også være under folkevalgt kontrol. Der skal være direkte valgte, og de skal have ret til at udskrive skatter. Vi mener, at sundhedsvæsenet bør ligge i amter/regioner – navnet er ikke så vigtigt – og at disse amter/regioner skal have mange opgaver, så sundhed kun er en del af det og kan indgå i en sammenhæng og ikke som i dag udgør en alt for stor del af det samlede budget, så der ikke bliver så meget råderum.

Vi har jo bygget et velfærdssamfund op med en mængde kasser, og ofte er der ingen sammenhæng mellem kasserne; man tager én kasse ad gangen og kigger på.

Vi håber på, at hvis vi får nogle stærke amter eller regioner, så vil vi i højere grad kunne se, at man kan tænke sundhed ind i forhold til miljø,

beskæftigelse, uddannelse, en lang række andre områder, som disse amter/regioner tager sig af.

Der ligger i dag, som velfærdssamfundet har udviklet sig, en meget stor udfordring i: Hvordan får vi hinanden og alle andre derude, der træffer beslutninger, til at tænke mere i sammenhænge? Når vi snakker sundhedsvæsen, så gælder det både i forhold til forebyggelse og i forhold til at skabe sammenhængende patientforløb hele vejen gennem både social- og sundhedsvæsenet. Men hverken Dansk Folkepartis statsmodel eller regeringens udspil om sygehusregioner kommer overhovedet med nogen bud på, hvordan vi kan begynde at få skabt den sammenhæng.

Vi synes, det var det, vi burde bruge kræfterne på, at få analyseret og finde løsninger på, i stedet for at man begynder at lave køb/salgmodeller og meget andet mærkeligt.

Så har der været debatten om, hvorvidt det er nødvendigt med statslig styring. Selvfølgelig er der behov for lovgivning, hvor man fastsætter minimumsrettigheder. Vi har selv været fremme med forslaget om, at man skal have ret til at have en jordemoder til stede ved fødslen; det mener vi burde være helt oplagt. På samme måde er der en række andre områder, hvor det er nødvendigt at fastsætte nogle lovgivningskrav, ligesom vi for folkeskolen fastsætter, hvad rammerne skal være dér, og ligesom vi på en række andre områder fastsætter rammerne.

Vi mener også, at der skal være en stærkere statsstyring af specialerne. Vi har i Nordisk Råd fået vedtaget, at vi faktisk synes, man på nordisk plan burde samordne, så man kun har specialer nogle få steder i Norden, i stedet for at vi alle sammen skal bruge ressourcer på at opbygge dem.

Så der er nogle steder, hvor man kunne gøre tingene bedre end i dag, men ikke ved, at man går ind og lægger det væk fra det folkevalgte og ind under bestyrelser eller ind under staten, der som regel også vil styre det med bestyrelser.

Så mener vi, at vi skal se mere bredt på sundhedsvæsenet. Hvordan kunne vi få flere penge til forebyggelse og sundhedsfremme? Hvordan kunne vi nedbringe nogle af de stærkt stigende udgifter, vi har til sundhedsvæsenet?

Et af vores forslag er at se på offentlig produktion, give sygehusapotekerne lov til at sælge mere, begynde i langt større omfang at producere medicin både ved forskning og egentlig produktion, så vi kan gå ind og konkurrere med nogle af de private firmaer, der i dag kan tjene